

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/241/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8709201806
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8709201806.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu Orange Slovensko a. s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270 proti žalovanému L. K., trvale bytom K. XXXX/X, P., toho času J. na výkon väzby a J. na výkon trestu odňatia slobody P., M.. O. 1, P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie STOP ÚŽERE, Rampová 5/3335, Košice, o zaplatenie 499,58 Eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 12C/88/2013-69 zo dňa 13. 06. 2013 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi, vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 167,64 Eur spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 26. 04. 2007 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

V odôvodnení poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, stanovisko účastníkov, obsah pripojených listinných dôkazov, citoval ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z. z., ďalej ust. § 39, § 52, § 53, § 54 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 420, § 442, § 517, § 544 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalobu žalobcu považoval za dôvodnú len sčasti. Medzi účastníkmi konania došlo k platnému uzavretiu zmluvy o pripojení, na základe ktorej boli v mesiacoch december 2006 - február 2007 poskytované služby mobilnej komunikácie. Za poskytnuté služby žalovaný v stanovenej lehote splatnosti nezaplatil, preto je povinný žalobcovi uhradiť vyúčtované istiny vo výške 167,64 Eur. V tejto časti súd prvého stupňa žalobe vyhovel. Súčasťou priznanej istiny priznal aj uplatnený úrok z omeškania vo výške 8,5 % s poukazom na ust. § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. z dôvodu omeškania žalovaného s plnením peňažného záväzku.

K obrane žalovaného spočívajúcej v tvrdení, že služby mobilnej komunikácie boli v žalovanom období poskytované podľa vzájomnej dohody inej osobe, nie je dôvodná. V zmluvnom vzťahu so žalobcom až do jeho ukončenia bol žalovaný, ktorý bol povinný uhrádzať náklady spojené s poskytovaním služieb, prípadne zmluvný vzťah ukončiť. Pokiaľ služby boli preukázateľne poskytované inej osobe, môže sa žalovaný domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, resp. náhrady škody predstavujúcej aj vyúčtovanú cenu poskytnutých služieb vo vzťahu k inej fyzickej osobe. V tejto súvislosti súd poukázal

na výpovede svedka E. E., ktorý potvrdil, že chcel manželke žalovaného pomôcť, a preto telefón so službami žalobcu používal až do doby skončenia paušálu. Neskôr však z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie platby prestal poukazovať. O tejto skutočnosti však žalovaného informoval s tým, že poukázal na to, že voči nemu bola vedená exekúcia na vymáhanie pohľadávky vo výške 2 000 - 3 000 Eur. Poprel, žeby so žalovaným uzavrel ústnu alebo písomnú dohodu o tom, že bude telefón užívať a uhrádzať splátky. Túto skutočnosť potvrdila svedkyňa R. K., ktorá uviedla, že pri návšteve žalovaného vo väzbe sa žalovaný s jej bratom E. E. dohodli, že mobilný telefón od spoločnosti Orange bude užívať E. E., ktorý bude uhrádzať aj faktúry za poskytované služby.

Vo vzťahu k uplatnenej istine 331,94 Eur z titulu zaplatenia zmluvnej pokuty, ktorá mala v rámci uhradzovacej funkcie plniť ako paušalizovanú náhradu škody, súd poukázal na to, že dojednanie o zmluvnej pokute v dodatku zmluvy o pripojení uzavretej dňa 04. 09. 2006 v programe Paušál 25 + SMS, bol odpredaný žalovanému za zvýhodnenú kúpnu cenu mobilný telefón značky Motorola 235 vo výške 490 Sk. V prípade porušenia niektorej z povinností účastníka sa strany dohodli na zaplatení zmluvnej pokuty vo výške 10 000 Sk, t. j. 331,94 Eur, pričom doba viazanosti bola dojednaná na 24 mesiacov. V tejto časti dojednanie zmluvnej pokuty súd prvého stupňa považoval za neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, vzhľadom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho vzťahu. Podmienky, za ktorých žalobca dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách týmto poškodzujú spotrebiteľa a spôsobuje nielenže hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech slabšej zmluvnej strany, ale aj negatívne ovplyvňuje dôveru spotrebiteľom voči štandardizovaným produktom na trhu. Súd uviedol, že nemožno zohľadniť ani poskytnutý benefit zo strany žalobcu spočívajúci v odpredaji koncového zariadenia mobilného telefónu za kúpnu cenu značne oveľa nižšiu oproti všeobecnej kúpnej cene koncového zariadenia. Poskytnutie takéhoto benefitu je taktikou obchodnej politiky v spoločnosti a nemá žiadnu príčinnú súvislosť s predmetom sporu. Žalobcom koncipovaná zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa a subjektívny postoj strán. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa ustanovenia o zmluvnej pokute vyhodnotil ako neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú zo zákona neplatné, a preto nemohol žalobcovi v prevyšujúcej časti uplatnený nárok priznať, a preto ho zamietol. Vo vzťahu k prekvalifikovaniu uplatneného nároku na náhradu škody súd ďalej uviedol, že žalobca bol povinný preukázať splnenie zákonných podmienok pre aplikáciu ust. § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pri preukázaní takéhoto nároku, čo do porušenia právnej povinnosti škody, príčinnej súvislosti by mu vznikol nárok na uplatnenie skutočnej škody, ktorá sa uhrádza v peniazoch. Uzavretie kúpnej zmluvy za zvýhodnených podmienok nie je možné samo o sebe považovať za porušenie právnej povinnosti, v dôsledku čoho už z tohto dôvodu je nárok žalobcu na náhradu škody nedôvodný a nepreukázaný. Z tohto dôvodu preto v tejto časti súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal vyhovujúci výrok. Poukázal na to, že jeho bývalá manželka sama priznala, že telefón po jeho vzatí do väzby používal jej brat E. E. po dohode s ňou, ktorý sa zaviazal aj splácať faktúru. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a k zaplateniu zaviazat' E. E..

Žalobca sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Podaním zo dňa 06. 09. 2013 oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník Občianske združenie STOP ÚŽERE, Rampová 5/3335, Košice. Z tohto dôvodu odvolací súd uviedol vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v záhlaví rozhodnutia.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako

aj internetovej stránke od 09. 05. 2014 (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti vyhovujúcemu výroku nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

Je nesporné, že právny vzťah vznikol medzi účastníkmi konania a nie žalobcom a inou fyzickou osobou. Práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pripojení uzavretej medzi účastníkmi dňa 04. 09. 2006 sa však vzťahovali na žalovaného, nie na inú fyzickú osobu, a preto nie je možné na tieto tvrdené skutočnosti prihliadať. Súd prvého stupňa správne vo vzťahu k týmto skutočnostiam poučil žalovaného, že má právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia, resp. náhrady škody predstavujúcej vyúčtovanú cenu poskytnutých služieb. Namietané nesprávne skutkové zistenia, vrátane nesprávneho vyhodnotenia dôkazov žalovaným, preto nebolo opodstatnené.

Hodnotenie dôkazov je vecou súdu. Nie je porušením práva účastníka na súdnu ochranu, iné hodnotenie dôkazov ako podľa názoru účastníka, ktorý dôkaz navrhol vykonať.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalobcu v odvolacom konaní, ktorému náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 151 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.).

Vedľajší účastník na strane žalovaného v odvolacom konaní úspešný nebol, ani návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania si nepredložil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.